

[Lissa Mathiasen]

hæng, jeg sagde, at det havde været flot, hvis vi med hensyn til danske eksportvarer kunne have sagt, at danske varer er sikre varer.

Når vi undlader at stemme her og har sagt fra starten, at vi ikke synes, lovforslaget er godt nok, hænger det også nøje sammen med det svar, vi gav, allerede da direktivet blev forelagt i Markedsudvalget. Vi gav udtryk for, at vi ikke mente, det levede godt nok op til den forbrugerbeskyttelse, som burde ligge i en sådan lov. Ganske vist anbefalede vi ikke, at direktivet blev vedtaget, men der var dog mulighed for, at man selv kunne have fyldt på og sikret en bedre forbrugerbeskyttelse.

Jeg skal nævne områder som defekter på selve produktet, udviklingsskader, systemskader, fast ejendom, uforarbejdede landbrugsvarer, tjenesteydelser, og sådan kunne jeg blive ved. Men intet af de områder har regeringspartierne villet være med til at udfylde, og det er det, jeg synes er dybt beklageligt, hvilket jeg gerne vil udtrykke meget klart her ved tredjebehandlingen.

Justitsministeren (H. P. Clausen):

Jeg er først og fremmest tilfreds med, at vi nu omsider får vedtaget denne lov og dermed kan opfylde vore forpligtelser over for EF. Den er jo behandlet fire gange i Folketinget, så det er på tide.

Jeg synes, det er beklageligt, at Socialdemokratiet og SF undlader at stemme, for der har været lange forhandlinger, hvor vi har strakt os langt fra regeringspartiernes side, men altså ikke langt nok. Der er blevet et lille hjørne tilbage, og det har været tilstrækkeligt til, at man ikke kunne stemme for. Vi har strakt os meget langt, fordi det er væsentligt for os at få gennemført loven, ikke blot af EF-grunde, men også fordi vi nu for første gang giver de danske forbrugere en langt bedre retsstilling, end de hidtil har haft, en forbrugerbeslyttelse, som vi lægger vægt på at få igennem.

Så trods min skuffelse over, at Socialdemokratiet og SF ikke har været villige til at gå med det sidste skridt på vejen, er jeg tilfreds med, at vi alligevel får loven vedtaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 61 stemmer (KF, V, RV, CD, KRF og Steenholdt (Grønsl.)) mod 15 (FP); 58 (S og SF) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 237:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af benzin. (Nedsættelse af de samlede afgifter på benzin med 1 kr. pr. liter).

Af Dohrmann (FP) m.fl.

(Fremsat 26/4 89. Første behandling 3/5 89. Betænkning 23/5 89. Anden behandling 25/5 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Glistrup (FP):

Benzinprisernes himmelflugt skaber meget store, uforskyldte vanskeligheder for mange mennesker i småkårsforhold. Der er tale om dem, der har en lang og besværlig vej til arbejdspladsen, eller når de skal besøge pårørende eller et familiemedlem på hospital, har ubekvemme arbejdstider, eller hvad der nu kan være tale om. Dertil kommer de mange grænsehandelsulemper og de besværligheder, den høje danske benzinpris skaber, når vi nu nærmer os harmoniseringen i EF.

Fremskridtspartiet har fremført adskillige tungtvejende argumenter for, at benzinprisen bør nedsættes klækkeligt og i hvert tilfælde med den krone pr. liter, som er nævnt i nærværende forslag, men det er jo desværre gået som så mange gange, hvor Fremskridtspartiet har haft gode argumenter; så har de andre partier sagt: Duer ikke! Vi må altså affinde os med, at vi endnu mangler 74 mandater, men det tør jo nok siges, at siden dette forslags fremsættelse er der kommet to-tre virkelig væsentlige nye ting på banen.

For det første siger både Socialdemokratiet og regeringspartierne i de planer, de har ud-

[Glistrup]

sendt, at benzinprisen skal nedsættes, og i og for sig ud fra den samme begrundelse, som Fremskridtspartiet har anført. Ganske vist er det ikke med den krone, Fremskridtspartiet foreslår, men uanset hvor meget der nu ligger i disse partiers forslag, må det da være et stykke af vejen, at man nu tager dette beskedne skridt at nedsætte benzinprisen med 1 kr. pr. liter, og så kunne vi måske få Centrum-Demokraterne med, så vi kunne danne det fem sjettedeles flertal, som vi endda kunne afgive suveræniteten på basis af.

Det må være klart, at med de udspil, der er kommet siden dette forslags fremsættelse, må der være et stort flertal her i salen, der sagligt er enig i det. Men, siger man så, der skal jo skabes dækning, når der kommer en skattelettelse; men siden lovforslag nr. L 237 blev fremsat, er der kommet et L 242 og et L 245, som betyder samlede provenuforbedringer, øgede skatteindtægter for staten på 1,7 mia. kr., hvis man skal tro på skatteministerens bemærkninger, og det er i hvert fald helt oplagt, at dette forslag ikke kan koste 1,7 mia. kr. Der er altså med andre ord skabt dækning, og derfor er kravet om samtidighed mellem skattelettelse og spørgsmålet om, hvornår man skal sørge for, at provenuet bliver dækket ind, afklaret!

Hvis man ikke vedtager dette forslag, får vi en ubalance, der går i skatteforhøjelsesretningen, idet lovforslagene L 242 og L 245 så giver 1,7 mia. kr. mere i statskassen, uden at der vil være en modstående skattelettelse – altså en forøgelse af skatte trykket! Så er der måske dem, der vil spørge: Jamen kan vi ikke vente et stykke tid? Det kan vi faktisk ikke! For hver dag, hvor man skal køre med den alt, alt for høje benzinpris, vi har i øjeblikket, udmarver man flere og flere familier. Man værner flere og flere med bopæl nordligere og nordligere i Jylland til simpelt hen at tanke op i Flensborg, Avenstoft eller andre steder syd for grænsen. Man forskubber simpelt hen den danske grænse mod nord for alt, hvad det kan betale sig at drive, tankstationer og meget andet, og derfor må det være væsentligt og rigtigt at sørge for, at man i hvert tilfælde giver den hånds rækning, som det foreliggende forslag er udtryk for.

Hvis de partier, der i EF-valgkampen roser sig af at være skattelettelsespartier, hvad enten det er med synspunkterne i »Gang i 90'erne« eller i KVR-planen, nu får chancen for at stem-

me for skattelettelse på den måde, man selv har anvist, men stemmer imod, idet man håber, at vælgerne ikke følger med i Folketingstidende, så man stadig kan gå rundt og stikke vælgerne blå i øjnene om, at man går ind for denne lettelse af benzinafgiften – ja, så er det simpelt hen bevist, at det er det rene og skære bedrag, vi oplever her op til EF-valget, hvor man fortæller i medierne, at man er så imødekommende over for befolkningen, men ikke engang vil indfri sine egne løfter, selv om der altså bevisligt er penge til rådighed for det med de skatteforhøjelsesforslag, som vi skal have til anden behandling senere i dag.

Jeg håber, at vi i hvert tilfælde får de 151 stemmer, meget gerne også Kristeligt Folkepartis 4 stemmer, så har vi 155. Derimod tror jeg ikke, jeg kunne få SF til at stemme for dette fornuftige forslag, om jeg så fik tidobbelt taletid; men 155 stemmer vil vi være tilfredse med fra Fremskridtspartiets side. Stem grønt!

Duetoft (CD):

CD er fundamentalt enig med hr. Glistrup i vurderingen af benzinpriserne og deres skadelige virkninger for folk, der vil køre til arbejdet og har andre problemer, navnlig i de tyndtbefolkede dele af Danmark. Det har vi sagt mange gange.

Men hr. Glistrups forslag lider jo altså af en enkelt skavank, nemlig at der ikke er flertal for det. Hr. Glistrup står her og svinger med armene, som om det var et valg mellem at gennemføre enten hans eget eller regeringens forslag, men valget står mellem at få gennemført enten regeringens forslag eller ikke noget.

Jeg beder hr. Glistrup huske på, at udgangspunktet ikke mindst for regeringspartierne var, at der ikke skulle ske nogen regulering af energifgifterne, selv om det lå i aftalen fra 1986. Ved et ihærdigt forhandlingsarbejde lykkedes det faktisk at få bevæget regeringen til at gøre noget, og så kan vi diskutere, om det er nok. Men hr. Glistrup kan ikke komme uden om, at ét skridt i den rigtige retning er bedre end at stå stille på stedet. Så kan man godt drømme om at gå 8 eller 10 skridt i den rigtige retning, men det ændrer altså ikke noget ved, at hvis valget står mellem ikke at få gjort noget som helst og at få gjort en lille smule, vælger nogle af os at gøre en lille smule.

[Duetoft]

Så vil jeg godt sige til hr. Glistrup, at med den argumentation, han netop har fremført, går jeg ud fra, at Fremskridtspartiet, når dets eget forslag bliver nedstemt, stemmer for regeringens lovforslag. Det vil da være helt logisk at gøre det, for det er dog en forbedring.

Så håber jeg, at hr. Glistrup og CD i fællesskab kan benytte forhandlingerne omkring planerne, hvad enten det er den ene eller den anden, til at få sat tingene endnu mere ned.

Jeg vil godt erindre om, at en af de ting, regeringen lovede os i forbindelse med disse aftaler, var, at energifgifterne også skulle ses i relation til EF. Det vil sige, at vi får et stort arbejde i sommer med at få presset benzinprisen ned, og at andre energiområder, der afgjort er grænsehandelsafhængige, specielt olien, kommer med ind i vurderingerne. Olien er ikke med, så vidt jeg kan se i regeringens plan, men det kunne den jo komme, hvis Fremskridtspartiet og CD kunne arbejde sammen og være med til at presse i den rigtige retning.

Men dér hjælper det altså ikke noget, hr. Glistrup, at man stiller sig hen i et ringhjørne med alle de rigtige meninger og alle de store og fine løsninger, når der er 16 stemmer for og et stort flertal imod. Det kræver et stykke praktisk arbejde, og det er der gennemført i forbindelse med det næste forslag. Derfor må jeg sige, at selv om jeg er enig med hr. Glistrup i hans analyse, synes jeg, hans konklusion virker temmelig hul.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hellere stå i et ringhjørne og holde hovedet koldt end som hr. Duetoft kaste sig ud i de radikale rageknive, simpelt hen begå selvmord og totalt ødelægge sagen, fordi man er så ophidset, som hr. Duetoft har været i denne sag.

Regeringens udgangspunkt er ganske klart det, som den har markeret efter 4 måneders arbejde, begyndende i januar 1989: Regeringen ønsker en nedsættelse på 1,25 kr. eller 1,22 kr. pr. liter. At hr. Duetoft fik så kissetravlt, fordi han kom i fjernsynet nogle gange, og derfor ødelagde sagen med den skatteforhøjelse, som vi skal behandle under næste punkt på dagsordenen, er så en anden ting. Men man må hele tiden holde sig klart, at regeringens udgangspunkt er en nedsættelse af literafgiften med 1,22 kr. Hvis Fremskridtspartiets forslag falder,

er det udelukkende, fordi hr. Duetoft har optrådt fuldstændig forfjumsket i denne sag og totalt ødelagt muligheden for, at bilisterne kan få en hjælp, der batter noget. Det er hr. Duetoft, Danmarks bilister skal angribe i den kommende sommer, for det er ham, der har ødelagt denne sag på den meningsløse måde, bare fordi han kunne sole sig i nogle fjernsynslamper nogle gange. Sådan er sandheden om lovforslag nr. L 237.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Afstemning***Lovforslaget**

forkastedes, idet 14 (FP) stemte for, 111 (S, KF, SF, V, RV, CD, KRF og Steenholdt (Grønl.)) imod; 1 (S) stemte – ved en fejltagelse – hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 235:

Forslag til lov om ændring af visse forbrugsafgiftslove. (Afgiftsnedsættelse for benzin og lavenergipærer m.v. samt afgiftsforhøjelse for elektricitet og stenkul m.v.).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 26/4 89. Første behandling 3/5 89. Betænkning 23/5 89. Anden behandling 25/5 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Stavad (S):**

Socialdemokratiet vil stemme imod lovforslaget ved tredjebehandlingen. Det kan først og fremmest betegnes som et af de mest unødvendige forslag, vi har set i Folketinget i denne samling. Det løser ingen problemer, det giver ingen løsning, hverken helt eller delvis, i forhold til grænsehandelen. Det er så beskedne ændringer, at der ikke kan være nogen forhåbninger om, at det giver nogen adfærdsændringer i forhold til miljøet. Det flytter rundt på nogle tilfældige småbeløb mellem familierne.